

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak: Egész évre 10 frt., félévre 5 frt., negyedévre 2 frt 50 kr., egy óra 1 frt.

Megjelenik mindennap, vasárnap kivételével.

A szerkesztést felelős
Kutasi Imre
kiadó s laptulajdonos

Szerkesztőség Nagy-Váradi-utca 2087. sz. Gáll-ház (emelet)
Kiadóhivatal Nagy-Váradi-utca 2087. sz. Gáll-ház (földszint)
Hirdetések a legmérsékeltébb árszámítás mellett vétetnek fel
Egyes szám 4 kr.

A parlamentarizmus alapelve.

Debreczen, deczember 28.

(—s.) Az indemnity javaslatnak szeptember havában történt beterjesztése óta nyilvánvalóan elegendő idő lett volna annak letárgyalására. Ez annyira kétségtelen, hogy még a legfanatikusabb ellenzéki pártmber is kénytelen beismereni. De ha ezt beismeri, akkor azt sem tagadhatja, hogy az indemnity letárgyalását kizárólagosan az ellenzék akadályozta meg, s hogy ezért teljesen őt terheli a felelősség.

Az ellenzék tehát hiába igyekszik a felelősséget a kormányra háritani és a lex-Tiszát, mint minden baj okozóját feltüntetni, mert hisz a lex-Tiszát a kormány csak végső keszítő eszközként a legutolsó időben terjeszteti elő, miután majdnem négy havi idő meddő szóvitában telt el.

A lex-Tiszáért az ellenzék senki más nem okolhat, mert önmaga idézte elő annak szükségességét és mert viszont ugyan ő fölöslegessé is tehetné volna, ha az indemnitynak normális módon való letárgyalását koncedálta volna. Ha tehát az ellenzék azt állítja, hogy a lex-Tisza mérénylet az alkotmány integritása ellen, akkor tulajdonképen önmaga ellen vádat. Ellenben a kormányt és pártját váddal illetni annál kevésbé lehet, mert a keszítő eszközként alkalmazandó lex-Tisza amennyire lehetséges megközeleíti az

alkotmányosság fenntartását az által, hogy a többség szóbeli szavazás helyett írásban szavazza le a kisebbséget s ilyen módon kifejezést ad annak, hogy az indemnity törvényerőre emelkednék, ha a parlamentben normális viszonyok uralkodnának. Szóval ilyen módon is annak kell történnie, amit a parlamenti többség akar, ami teljesen meg is felel a parlamentarizmus alapelveinek. De annak semmi esetre sem lehet helye, hogy a kisebbség ezt az alapelveket illuzóriussá tegye, mert akkor, majd nem azt mondhatnánk Lengyelország példájára jutnánk, ahol egyetlen egy országgyűlési tag a többieknek határozatát egyszerű vetoval megakadályozhatta. És akkor a parlament egyszerűen ki lenne szolgáltatva néhány ember szeszélyének és terrorizmusának, és soha semmiféle kormány pozíciója, semmiféle törvényhozási teendő sikere nem volna biztosítva.

Azért nagyon elhibázottnak tartjuk a disszidensek felfogását, akik azt kívánják, hogy báró Bánffy Dezső áldozza föl önmagát és mondjon le. Hisz báró Bánffy Dezső lemondásával nemcsak önmagát, hanem a parlamentarizmust is föláldozná és ezzel veszedelmes praecedens-t alkotna arra nézve, hogy obstrukcióval, tehát inparlamentáris eszközzel, meg lehessen buktatni parlamentáris kormányt. És annál érthetlenebb a disszidensek e felfogása, mert az obstrukciót ők is a leghatározottabban elítélik és mégis olyan követ-

keztetést vonnak le belőle, amely az obstrukciónak megfelel, de a parlamentarizmus alapelveibe ütközik.

Provizorium félévre. A képviselőház pénzügyi bizottsága Kossuth Ferencz és Komjáthy Béla ellenzése után letárgyalta és elfogadta a közös költségek hozzájárulásának félévre meghosszabbításáról szóló törvényjavaslatot. Lukács pénzügyminiszter kijelentette, hogy az osztrák állítások dacára nincs összefüggés a szövetség és a kvóta között.

A magán beszélgetésekről. Érdekesnek tartjuk közölni Szilágyi Dezső véleményét privátbeszélgetéseknek a Házban való felhasználásáról, a melyet az elnöki szék-ből tett 1895. márczius hó 1-én, egy Polónyi Géza és Andrássy Gyula gróf között felmerült incidens alkalmából.

Ez ülésen Polónyi Géza, kedves szokásához híven, egy, állítólag a kaszinóban tett mondással gyanúsította meg a miniszterelnököt. Polónyi Andrássy Gyulára hivatkozott, a ki ezt a dolgot elbeszélte. Andrássy gróf kijelentette, hogy a neki imputált nyilatkozatból »egy betű sem igaz.«

Szilágyi Dezső erre az elnöki szék-ből a következő kijelentést tette:

»Elnök: T. Ház! (Halljuk! Halljuk!) Azt a megjegyzést kell tennem (Halljuk!) hogy ámbár a szabályokban említve nin-

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZÁJA

Dal.

Nyári éjen járok, bolygok szerteszét,
Lenevet rám a csillagos, fényes ég;
Fenn az égen nevetgélő csillagok —
A szememben egy két árva köny ragyog.

Mintha minden kicsi levél zokogna,
Egész világ kopárrá vón' tarolva;
Pedig csak a szívem sorvad miattad,
Mindig téged kereslek és siratlak.

Endrődy Sándor.

Judit regénye.

— Életkép. —

I.

Addig várta a mesebeli herceget, a ki csillogó négyes fogaton fogja kiröpíteni a kicsi házból, ki a nagy világba, a hol minden csupa fény és ragyogás — hogy egyszerre csak huszánhárom éves lett és odavésdött csak huszánhárom éves lett és odavésdött arczára a szájszöglet körül egy keserű vonás, kicsi alig észrevehető, de elég arra, hogy te-

metője legyen ezer rózsás álomnak, ezer édes reménynek

— Judit, szép Juditomi — mondogatta az anyja és megsimogatta a leánya földig érő dus, fekete haját.

— Judit, szép Juditunk! — mondták a kis testvérei, de csak tekintetükkel merték végig simítani a Judit fehér arczát, mert közel érné nem volt szabad hozzá a mindig tiszta, mindig hófehér ruha miatt a mi olyan gyönyörűségeken illet szénfekete, omló hajához.

— Judit, szépséges Judit! — sóhajtották a negyedbeli ifjak, mikor csillagos, enyhe nyári éjszakákon ott ögyelegtek a rozskövezetű utcán a Juditék ablaka alatt.

És tőlünk — úgy tetszik — eltanulta a lebbenő fuvalat, a fehér holdsugár: enyelegnek Judittal, simogatják, hitegetik. Hitegetik igen.

Röpitik a lelkét messze, fényes, gyönyörű idegen tájakon, mesélnek neki pompás dolgokat.

— Hallod-e Judit?

— Hideg neked itten és nyomoruságos minden. Künn, künn a világban más, egészen más. Itt meg se látnak, észre se vesznek: megvénülsz, elhervadsz szerelem nélkül. Olyan a lány, mint a virág; ha nem éri melegítő

napfény, vége lesz, elfonnyad hamar. Gyere, gyere?

Megdobban a szive.

El innen? De hogy? Hová? Mi lesz a vége?

— Hir dicsőség, ragyogár. Lábaidhoz fognak borulni és úgy csodálnak. És te ott állsz a tömeg, a siró, a tomboló tömeg felett, koszoruk, virágok özőnétől elborítva, elragadva ezrek szívét, gondolatát. Az ujságok vastag betűkkel írják ki neved és ékes szavakkal dicsérik művészeted és szépségedet. Verseket irnak hozzád: szeretni, imádni fognak Judit.

És azután? Azután?

— Mire vágyasz még? Pompa, fény vesz majd körül. Finom, előkelő, urak, gazdag deli ifjak fognak versenyezni a kezédért s te majd kiválasztod a szivednek tetszőt, a legdellibet. Judit, a kit szeretsz; nem kell férjhez menned a legelső kovács-legényhez, a kihez hozzáad apád ha már megunt tartani: nem durvul el a munkától ynom, fehér kezéd, selyemben jatsz, fényes szobákban lakol.

Behunyta szemét. Így, így kell lenni valahogyan. Csak az első lépés nehéz, szabadulni innen, a többi magától jön. A dicsőség, fény, gazdaság, szerelem...

Kivülről a műhelyből kalapács ütések tompa zaja hallatszik. Óreg Bálint András

ssen, de Európa összes nagyobb parlamentjeiben mérvadónak tartják azta tekintetet, hogy magánkörben lefolyt bizalmas konverzácziók a parlamentben kommentálás tárgyává nem tétethetnek. (Élénk helyeslés jobbfelől) . . . Miután nekem ebből a székben a Ház tanácskozásainak tekintélyére és méltóságára is fel kell ügyelniem (Ugy van! jobbfelől), helyőn levőnek tartottam az előbbi figyelmeztetést, mely nincs ugyan az írott szabályokban benne, de a parlamenteknek közös felfogása és érzése által mindennütt helyeseltetik. (Élénk helyeslés a jobboldalon).

Töméges párbajok. A Bánffy-Horánszky lovagias ügyből egy csomó más párbaj ügy sarjadt ki. Br. Fejérváry honvédelmi miniszter és Gajáry Ödön, a Bánffy segédei elhatározták, hogy gr. Károlyi Istvánt és Szemere Miklóst provokálni fogják azért a levélért, amelyet Horánszkyhoz intéztek. Ezt — amint mondják — Horánszky segédei megtudták s most viszont ők, Károlyi, Szemere és velük együtt Horánszky provokálták Fejérváryt és Gajáryt, még pedig Szentiványi Árpád és Szemere útján. Gajáry és Fejérváry segédekül Münnich Aurélt és Dániel Gábort nevezték meg. De valószínű, hogy Horánszkytól az elégtételt megtagadják, mert neki elintézetlen ügye van. Ujjabb értesítés szerint Br. Fejérváry, és Gajáry csakugyan megtagadták Horánszkytól a fegyveres elégtételt, mert elintézetlen ügye van Bánffyval. Ellenben a többi kihívások a volt segédek között, valószínűleg fegyverrel intéztetnek el.

Országgyűlés.

decz. 27.

Az ellenzék zajosan éljenezte Szilágyi Dezsőt de a korelnök a jó Madarász apó, hogy ne zavarják meg a jegyzőkönyv felolvasását leintette őket,

dolgozik ottan, hogy pénzt, sok pénzt keresen. Kell: férjhez adó a lány s az első legény, a Józsi szemet vetett rá: csinos legény és dolgos.

Berendezünk nekik is egy műhelyt megélnék urasan, — mondja magáon, s a tüzes szikrák vidámanfröppennek szét a műhelyben erős ütései alatt.

Judit pedig ez alatt titkon pakkol s bucsut készül mondani a kicsi háznak.

A megvetett hóféhér ágy úgy hívja:

— Ne menj el: rossz a világ odakünn, a gonosz emberek megcsalják a szivedet, ellopják a tisztaságodat Judit. Itt esőndes, nyugodalmas minden: puha, meleg ez a fészek, szeretnek . . .

Elment és ilyen Judit.

Ha tetszik elmondom a történetét.

Rövid és nem nagyon vig.

Felhős borongós, reggel volt, mikor a fővárosba ért. És idegen arcok, sohe nem látott alakok mindenütt.

Gyors léptekkel surrant végig az utcán a házak mellett lesütött szemekkel, reszketve félve. Ugy tetszett neki, hogy mindenki csak őt nézi s kiolvassa szeméből hogy úgy jött el, megszökött hazulról.

Sokszor úgy hallotta, hogy elegáns, czi-

A mint hogy igaza is volt.

A napirend előtt Bolgár Ferencz kért szót és egy malicziózusán megfogalmazott kurta ováció kapcsán azt kérdi a miniszterelnöktől:

— Ki az a Széchenyi Manó gróf a kit ő Felsőge személye körüli miniszterré neveztek ki?

— Tud-e magyarul? — tóditja Ivánka Uszkár.

Bánffy Dezső báró miniszterelnök szólsra kel. A baloldal néma marad és a miniszterelnök teljes csendben, a melyet csak a jobbfél sűrű helyeslése szakít meg időnkint, adja meg a választ.

— A miniszterek kinevezése a Felsőges ur olyan speciális joga, a mely parlamenti megvitatás tárgyát — értem ezalatt a miniszter személyi kvalitásait — nem képezheti. A kinevezésért a felelősséget vállalom és a képviselő ur kérdezősködésére megmondhatom, hogy Széchenyi Manó gróf egy nagyműveltségű és nagytehetségű politikus, a ki magyarul nagyon jól tud és a kiért, ismétlem, a felelősséget ez állásában szívesen vállalom.

A jobbfél helyeselt, a baloldal pedig megint csendben maradt. A napirendhez a többség egy nagyon szimpatikus, józan gondolkodású tagja, Demkó Pál szól elsőnek.

Általános érdeklődéssel hallgatták az érdemes öreg urat, sűrűn helyeselték józan okoskodását, világos okfejtését, hazafias intelmét. Nem volt pikantéria nélkül, mikor a felebaráti szeretetből adott megérdemelt lezárkét Molnár János főtisztelendő urnak;

— Nem követem a sneffhuzás terére Molnár apat urat, — mondotta — mert én még vadászaton se kívánok együtt lenni oly emberrel, a kinek a gyűlölet a tana és a boszu a politikája.

Zajosan meghelyeselték a rövid beszédet, azután egyszerre túltömött zsufolságából kongó ürességre vetkőzött a Ház. Olyan unott képe lett hirtelen, hogy szinte — beleásított az ember.

Ezt a boszorkányságot S i m a Ferencz eselekedte, a ki D e m k ó után szóra következett.

Miket beszélt jó S i m a Ferencz az ülés végeig, ki tudná azt megmondani.

Hallgatni végig az egy Madarász Józsefen kívül, a kit előki tisztelte a székehez költött, senki se hallgatta, de mit bánja azt Sima Ferencz.

Ó jól tudja, hogy ezzel senki se vesít semmit.

Rendületlenül e l s z ó n o k o l t k e t -

linderes fiata] urak, a kik mellette mentek el, utána szóltak; nem tudta bizonyosan, hogy neki szóltak, de megjegyzésekre lángba derült a szép fehér arca s csaknem futva menekült odább. Hova megy magase tudta, csak ment, ment es sirni szeretett volna. Sirni, de azért erőt vett magán.

Az jutott eszébe, hogy lakást kell keresnie. A nagy körut palotáiba nem mert belépni.

Egy mellék utcába tért hát. Az egyik ház kapuján rossz magyarsággal irt czédula disztelenkedett, hirdetve, hogy „egy csinosan butorozott szoba kiadó“.

Belépett, elszorult a szive a mint hogy körültekintet a szűk udvarban. Hát itt fog ezentul . . . addig . . . de hát vajjon meddig én lstenem?

Ugy látta sötét álomszinű felhő borul az égre, vigasztalan setétség a világra, az egész mindenségre.

Lesz-e még ragyogó nagsugár, derűs ég lesz-e valaha? Avagy az az álom — fényről, ragyogásról, szerelemről csak álom volt a csalogató, mint az aranyhaju Loreley dala, mi szirthez vonzza a szegény hajósokat.

Judit szeméit ellepi a köny. De nincs idő sirni.

A házmester dörmögve indul, hogy a ki

tőig, a mikor már senki se következhetett utána.

Előbb azonban sikerült még Madarász Józseftől is egy gyöngéd figyelmeztetést kiérdemelni.

Olyanformát mondott ugyanis, hogy ő „istenére mondja, semmiféle törvényt megtartani nem fog.“

— Figyelmeztetem, hogy az eféle kifejezésektől tartózkodjék! — csenget rá az elnök,

— Csak feltételesen mondtam — magyarul Szima.

. . . Az auguroknak tehát — a kik viharokat jósoltak a terembe — nem lett igazuk.

Sebaj; megesett ez már többször is az augurokkal.

A magyar művészet a vidéken.

Debreczen decz. 28.

Igazán csodálatos dolog, hogy mennyi időbe kerül, — míg az emberek rájönnek a legprimitívabb és egyuttal legnagyobb igazságokra.

De éppen az jellemzi ezeket, hogy akkor mikor meghalljuk azokat, nagyon természetesnek találjuk őket.

Igy történt ez most is, midőn Hock János a magyar képzőművészet ügyével kezdett foglalkozni és némely igazságokat talált írni cikkeiben és „Művészi Reform“ című könyvében.

Igy többek között azt merete írni, — hogy a vidék érdeklődését is fel kell hívni a képzőművészetekre, műizlését pedig fejleszteni . . .

Sajnosan tapasztaltuk, hogy a magyar festőművészek nagy csoportja ellenséges állást foglalt el a műkritikus reform-akciójával szemben.

Hocknak kifogásaival szemben érzékenykedni kezdtek és kicsinyinyeskedésüket mi sem jellemzi jobban minthogy banquetett rendeztek, a hol Hock ellen tüntettek.

Ezek az urak úgy tekintik a magyar művészetet, — mint egy monopoliumot, — a melyre Isten tudta, hogy kitől kiváltságot nyertek.

Nagy kényelmességgel a régi csapásokon haladtak, kínai fallal övezték körül pozíciójukat és úgy, ahogy alkottak műveket annak a kicsiny publikumnak, melynek előnyös vagyoni vagy egyéb helyzeténél fogva érzelme van a művészet iránt.

adó szobát megmutassa s magában motyog valamit a cifraruhás, könnyű életű kisasszonyokról.

— A szoba csakugyan csinos és elegáns.

— Sok ilyen kisasszony lakott már itten és mindegyiknek jól ment a dolga, mert a lakás jó helyen fekszik és nem magasan.

Durva mosolylyal kíséri szavait.

Judit nem is érti mit mond, de arcába szökik a vér; érzi, hogy ez az ember sérti szavaival, a tekintetével, a gondolatával, hogy innen mennie, mennie kell.

Rohan le a lépcsőn, ki az utcára, a köruTRA; nem gondol arra hogy elrejtse könyeit végig folynak azok azok arcán és elful a lélekzete a zokogástól.

A házmester káromkodva zárja be újra a szoba ajtaját.

Judit ekkor már künn jár fut míg a lábai birják.

S aztán egyszer csak úgy látja hogy forogni kezdenek a nagy, tornyos paloták, az utózák, az emberek, a levegőbe kap s aztán összeesik a nedves aszfalton.

III.

— A kupéban mindössze csak hárman ülnek.

Cs. vidéket kegyese rendelés

Es

a mint

Vi

a 10—2

rűn csa

ben. —

vele.

De

danunk,

urakat;

joggal.

Ni

ország

a kik a

A

tak, —

a festő

szonyok

sem mo

nek is.

A

életet m

nem leh

Ép

mint a c

litanak

Edo

vészet e

lam köt

letve m

Ha

gyobb é

sem vol

W

volt a le

szőr k

dolgok t

Ez

rendelet

hogy má

az ifjusá

Az ő reg

vendetes

tunk.

Azt

vidéki m

képet.

Per

hova ter

De

már rége

kik lelke

ideáljár

nézetet,

mindent.

Bal

legény —

„ur“-nak

Judit.

Hal

Judit né

tornyait

ros háza

zárja sze

Ugy

ben ült

kintetvé

A v

rónán ke

között.

Mik

sirva öle

—

te arany

Öre

asztán sz

—

háza v

kiből ne

hogy me

akar ver

— Regg

Csak a budapesti közönséget ismerik, a vidéket nem; legfeljebb annyiban, hogy nagy kegyesen fogadtak egy-egy zsiros vidéki megrendelést.

És a jó vidéknek azután festettek úgy, a mint az nekik tetszett.

Vidéken nincsen tárlat. Ha megérkezik a 10—20 ezer forintos kép, — hát egyszerűen csak felakasztják a nagy tanácsteremben. — Azután soha többé nem törődnek vele.

De hogy őszinték legyünk, el kell mondanunk, — hogy a vidék sem ismeri az urakat; feljűk sem néz, — még pedig joggal.

Nincs mit beszélni azokkal a kik Magyarországon csak azt a 600 ezer embert ismerik, a kik a fővárosban laknak.

A művészek ugyan gyakran panaszkodtak, — hogy közönségünknek nincsen érdeke a festőművészet iránt, szidták a magyar viszonyokat, a közönbőséget, de a kis ujjokat sem mozgatták meg, hogy valamit tegyenek is.

A helyzet világos, Művészetet, művészi életet műpartoló és műértő közönség nélkül nem lehet elképzelni.

Epen ezért képzőművészetünk épen olyan mint a csinált virág melyet mesterségesen állítanak elő.

Eddig más módott nem ismertek a művészet előmozdítására, mint azt, hogy az állam kötelessége szubvenzionálni a festőket illetve műveiket összevásárolni.

Hanem más módról, hogyan lehetne nagyobb érdeklődést kelteni halvány ideájuk sem volt.

W l a s s i e s Gyula miniszter egyike volt a legelsőknek, a kik belátták, hogy először közönséget kell nevelni, ez a dolgok természetes rendje.

Ezért adta ki azokat a sokat megbeszélte rendeleteket, melyekkel azt akarja elérni, — hogy már a középiskolákban ébresszék fel az ifjúságban a művészet iránt való érzéket. Az ő regimenne alatt különben csakhamar örvendetes jelenések keletkeztek tapasztalunk.

Azt vettük észre, hogy a kormány egyes vidéki muzeumoknak is juttat egy-egy jobb képet.

Persze Debreczennek nem, mert itt nincs hova tenni.

De arra, a mit a miniszter elakar érni, már régen kellett volna törekedni a festőknek kik lelkesedni tudna a „magyar művészet“ ideáljáért. általában ki kell irtanunk azt a nézetet, — hogy mindenütt az állam tegyen mindent.

Balint András az öreg, Józsi az első legény — a ki most egészen csinos, szinte „ur“-nak néz ki, csak a kezei durvák — meg Judit.

Hallgatnak s maguk elé néznek: csak Judit néz ki az ablakon, míg látja a város tornyait: utoljára szürke ködbe vész a város házaival és tornyaival, akkor aztán lezárja szeméit.

Ugy látszik, alszik s Józsi, a ki szemben ült vele most már rátapadt szerelmes tekintetével.

A vonat pedig vágat gyorsan velük a rónán keresztül, hajlongó buzakalászos földek között.

Mikor hazaérnek az anyja, a testvérei sirva ölelik.

— Csak hogy itt vagy újra Judit, te szép te aranyos, te jó . . .

Öreg Balint András nézi őket egy ideig, aztán szól:

— Mikor elmentél, azt mondtam, ebbe a házba vissza nem engedlek többet. Józsi, a kiből nem lesz szerelmi, nem hagyott békét, hogy menjünk utánad. Szeret, úgy mondja, el akar venni. Az ő goldja mit csinál veled. — Reggelig gondolkozhatsz. — Nekem mind-

Az állami támogatást korán sem szabad kicsinyíteni, de ez a társadalomközreműködése nélkül nem érhet célra.

Ezért lelkesedéssel kell üdvözlőnk Hoek Jánost, a magyar képzőművészet új apostolát ki megmutatta az utat, hogyan kell közönséget teremteni.

Először is kissé mozgásba hozta azt a lomha bürokratikus testület, mely eddig dominált művészeti ügyekben.

De éleslátásnak legszebb bizonyítéka az hogy belátta; hogy a magyar képzőművészet azért pang azért olyan petyhüdt, mert nem a magyar nemzeté, csupán egy városé, sőt talán még azé sem, mert annak közönségét sem hatja teljesen át a lelkesedés, az érdeklődés a festészet iránt.

A Debreczeni Hirlap olvasóihoz.

— Előfizetési felhívás. —

Azoknak szólnak e sorok, akikkel egy nagy családot képezünk a Debreczeni Hirlap körül. Azoknak készítetünk mi egy 8 évvel ezelőtt a magyar hirlapirodalomban páratlanul álló meglepő tétet, akik pártfogásukkal, nap-nap után növekvő érdeklődésükkel a lehetővé tették, — hogy a Debreczeni Hirlap izmosan testben lélekben megerősödve képezze most a vidéki sajtó egyik legolvasottabb közegét.

A mi nehéz, izgalmas, emberi erőt néha csaknem túlhaladó munkákat nem dus ayagi haszonban, hanem egyes-egyedül a nagyközönség szíves pártfogásában látjuk megjutalmazva.

Ennek a nagy közönségnek állottuk szolgálatába ennek érdekei mellett ragadjuk meg a tollat és fogadalmat teszünk ujjolag, hogy mellette fogunk harezolni mindaddig, a míg csak ki nem hull kezünkől ez a kis aczél darab.

Január elsejével új előfizetést nyitunk la punkra és ez alkalommal nemcsak ama régi ígérteinket újítjuk meg, hogy igyekeznünk fogunk legjobb tudásunk és ambícióink szerint szolgálni t. olvasóinkat és eleven tartalmas és változatos lapot adni kezébe, hanem megújítjuk a régi kedvezményt is.

A naponként minden reggel 8 oldalon megjelenő Debreczeni Ujságot e negyedévben is havi 10 krajczár kihordási díj mellett, tehát csaknem ingyen kapják mellékelve a Debreczeni Hirlap állandó előfizetői.

egy akármit téssz. Ha hozzá még, jó, hanem, ugyis jó, de itt csufiságra nem maradsz.

Judit odafordult a legényhez:

— Ha kellek még magának Józsi..

Józan szívvél mondta és nem érzett semmi melegséget a szívében mikor a legény megcsókolta puha, fehér kezét.

Késő volt, mikor lefeküdtek a háznál; legkésőbbben Judit.

A hold már magasan járt az égen.

Valahonnan messziről éjjeli zene akkordjait hozza a szellő.

A fehér holdsugarak perczegnek a zsalu gáter levelei között.

Enyelegnek Judittal, simogatják . . .

Judit lezárja szeméit, befordul, hogy ne lássa; még egyszer felviharzik szívében a fájdalom a szép, az edes, az odaveszett, a megsiratott ábránd után s míg könnyei végig perognek szép arcán, reszkető ajakkal susogja:

— Olyan ezudar, olyan nyomorult a világ!

Ifj. Kocsán János.

Oly kedvezmény ez, a melynek nincs párja egész Magyarországon. Evi 10 frt előfizetési díjért két lapot kapnak a Debreczeni Hirlap mélyen tisztelt előfizetői havi tíz krajczár ráfizetéssel.

A Debreczeni Hirlap este jelenik meg gazdag és élénk tartalommal, ezenkívül szombaton még V i r á g o s k e r t e z mellékelte ad a Debreczeni Hirlap kis olvasói számára, a Debreczeni Ujságot pedig a kora reggeli órákban veszi kézhez a Debreczeni Hirlap minden olvasója, hogy abból az éjjeli eseményekről s a legfrissebb fővárosi hírekről értesüljön.

Oriási áldozatokba kerül ez, de a Debreczeni Hirlap kiadó-tulajdonosa abban a reményben meghozza ezt, hogy elvégre a közönség belátja azt, miszerint az összes helybeli lapok közül a Debreczeni Hirlap olvasása a legelőnyösebb, mert az előfizetőink minden nap még egy másik napilapot is ad állandóan mellékelve s e lap köré fog csoportosulni rövid idő alatt Debreczen összes hirlapolvasó közönsége.

Az első év, melyben a két napi lappal a próbát megtettük, elég szép eredményre vezetett és most az új negyedév elején újra azzal fordulunk olvasóközönségünkhöz, hogy ne csak megújítsák előfizetéseiket, hanem terjesszék is a DEBRECZENI HIRLAP-ot ajánlják a lapot ismerőseik, barátaik körében, mert csak így tarthatjuk feun továbbra is oly nagy áldozattal ezt az óriási kedvezményt.

Ezen a magyar hirlapirodalomban valóban páratlanul álló kedvezményünkhöz járul még az is, hogy új év első napján egy rendkívül érdekes es szép

REGÉNYNYEL

fogjuk előfizetőinket teljesen díjtalanul meglepni.

Daczára e rendkívüli kedvezményeinknek a Debreczeni Hirlap előfizetési ára marad a régi, évnegyedre 2 frt 50 kr, illetve a Debreczeni Ujság kihordási díjával 2 frt 80 krajczár.

Mindkét lapot a megrendelés napjától január 1-ig díjtalanul küldjük.

Vidéki előfizetőink azonban tekintettel a tetemes postaköltségre, ugyan azon árak mellett kapják a két lapot mint helyben, de egyszerre szétküldve az esteli postával.

Azt hisszük bővebben felesleges fejtegetnünk annak előnyeit, hogy mit nyújt a Debreczeni Hirlap előfizetőinek, azért is lapunk párt fogását még egyszer a nagyközönség szíves figyelmébe ajánlja, vagyunk

hazafias üdvözzel!

a DEBRECZENI HIRLAP szerkesztősége és kiadóhivatala.

Különfélék.

+ Karácsony a kaszárnyában. Véget ért az ünnep és elmúlt az öröm, melyet a mindenféle kiosztott ajándék keltett. Mindenkinék jutott ebből, még a katonáknak is. Azt hihetné az ember, hogy a kaszárnya falai között nem volt karácsonyünnep, mert a nyers erő birodalmában nem érnek rá a szeretet ápolására. Pedig volt ünnep a kaszárnyában is, a katonáknak is volt karácsonyuk, megható és meglepő keltő. Ime elmondjuk a kaszárnya ünnepét: Karácsony estéjén parádés ruhát öltöttek a katonák. Mindenik szobában karácsonyfa állott és alatta ott feküdtek az ajándékok. Mindenik legény számára az ajándék volt ott, a mit kívánt. Ünnepi hangulatban várták a századparancsnokot. Mikor a parancsnok belépett a szobába, a katonák egyházi dalt énekeltek, melynek végeztével a parancsnok a tiszték és az őrmesterek kíséretében sorba járta a szobákat és mindenütt kiosztotta az ajándékokat.

A mikor mindenki megkapta az ajándékát, a századparancsnok valamennyi katonát

a legnagyobb szobába gyűjtötte össze és ott század legénységére egy pohár bort ivott — Azután beszédet mondott a katonáknak, melyben figyelmeztette őket, hogy a karácsony a szeretet ünnepe és hogy mindig hűek legyenek a legfőbb hadurhoz és házához. Beszédét így fejezte be:

— Legények, töltsétek kedvetek szerint karácsony ünnepét. Örmester! az én költségemre adjon azonnal minden katonának husz szivart a karácsony két napján pedig az egész század bort kapjon ebédre. A számlát kedden adja át nekem. Jó éjt katonák!

— Ilyen vig volt a katonák karácsonya Berlinben.

*
+ Ez is testisértés. Hamburgban a bíróság százötven márkára ítélte el egy borbélyt testisértés miatt. Ennek a testisértésnek története a következő: Egy kisasszony elment a borbélyhoz, hogy frizuráját rendbe hozza. A borbély hozzá fogott a munkához, kijelentette hogy nagyon is sűrű és a kisasszony beleegyezésével egész csomót vágott ki a szép hajból. A „mütét“ befejeztével a borbély igyszámított: Hetven gramm haját vágta ki, tíz grammért husz fillért ad és így a kisasszony még husz fillért kapott. Másnap kiderült, hogy a borbély több haját vágott ki, mint a mennyit kellett volna. A kisasszony gyámja ezért följelentette a borbélyt. A szármányok azt mondták, — hogy a hajnak tíz grammja felel meg két márkát ér s hogy a borbély jóval többet vágott ki mint hetven grammot. — E vélemény alapján a bíróság testisértés címén százötven márkára ítélte a borbélyt.

*
+ Parasztszünet. Sehohsem történik annyi szerelmi dráma, mint Olaszországban, mert az olasz heves, lobbanékony véru nép és rögtön az ultima ratióhoz nyúl, mit nála a tör, pisztoly, vagy méreg képvisel. A napokban is véres szerelmi dráma játszódott le Róma környékén. A dráma hőse két paraszt suhanc volt. Mindketten halálosan beleszerettek egy szép dohánygyári munkásleányba. Olaszországban a szerelmi drámák egész más megoldást nyernek, mint a hogy azt Tennyson, a jeles angol költő Enoch Ardenjében olyan megszívlelésre méltóan leírta. A két romagnai fiú is olaszos megoldást keresett. Elhatározták, hogy párbajjal döntik el, kié legyen a szép signrina. Tevere dell' Armata csendes berkében adott egymásnak találkat a két gyűlölködő fél. Magasra tartott törrel rohantak egymásra. P i p p o több halálos sebet ejtett C e c c h o n, mire az öt perczí vonaglás után kilebelte lelkét. P i p p o nyugodtan távozott rémtettének színhelyéről. Nem kellett sokáig keresni, mert áldozata mellett egy ezéculát hagyott, melyen e szavak voltak olvashatók: „En öltem meg! Pippó.“ A paraszt párbajhóst elfogták és most a börtönben várja méltó büntetését.

Rendkívüli városi közgyűlés.

Saját tudósítónktól. —

Debreczen, decz. 24.

Debreczen város törvényhatósági bizottsága ma délelőtt rendkívüli közgyűlésre jött össze. Számos bizottsági tag napokkal ezelőtt egy indítványt terjesztett be az elnök főispánhoz, hogy gyűlést hívjon össze, melyen Debreczen város fejezze ki bizalmát a parlamenti többség, s ebből alakított magyar felelős kormány iránt felirat útján, ezt a feliratot küldjék meg az összes törvényhatóságoknak.

A törvényhatósági bizottság ellenzéki tagjai jókor megtudták, hogy a kormány-párt Debreczen igazi véleményét akarja tolmácsolni a kormánnyal szemben a mai nehéz időkben, tehát minden eszközt felhasználtak hogy ezt a tervet meggyúsítsák. Jókor reggel zárt sorokban vonultak fel az ellenzéki bizottsági tagok, jelszavuk volt: Obstrukció!

Kitartani addig, a míg lehet. A gyűlés különben csendben folyt le, a mi gróf Dégenfeld József főispán tapintatosságának köszönhető. Ha volt is egyik másik szónok beszéde alatt heves jelenet, közbeszólás, az elnöki csengő hamarosan rendet csinált.

A gyűlés eredménye különben a szabadelvű párt erődala volt. Debreczen város bizalmat szavazott a kormánynak, de egyáltalán be is bizonyította, hogy kellő politikai érettsége van.

A gyűlést különben 1/10 órakor nyitotta meg elnöklő főispán. Majd Komlóssy Arthur főjegyző felolvassa a több városi bizottsági tag által írásban benyújtott indítványt, mely bizalmat öhajjt Debreczen város törvényhatósági bizottsága részéről nyilvánítani a magyar felelős kormány iránt.

Az indítvány felolvasása után az ellenzék, mely tömör sorokban vonult fel a gyűlésre, szokás szerint nagy zajt és lármát provokált. Mikor elcsendesültek, szólásra jelentkezett dr. Bakonyi Samu.

Az ellenzék erőlködése.

Tudta mindenki, hogy az ellenzék, az országgyűlési függetlenségi párt nemes példáján fellekesülve, obstrukciót rendez az indítvány ellen. Azok, kikben csak egy kis szónoki hév van, mind ott voltak, s várták, míg reájok kerül a sor, hogy elmondják, kiöntseik honfiai keservüket.

Dr. Bakonyi Samu hosszú beszédében támadja az indítványt, mely szerinte sérti Debreczen városának reputációját. Történelmi alapon igyekszik bebizonyítani, hogy az országgyűlés jelenleg uralmá levő pártja eltért attól a közjogi alaptól, melyen Deák Ferencz is állt. Támadja a kormányt, melynek egy tagja sem tartja szem előtt az ország alaptörvényeit, szóval a kormánnyt. Beszédén nemes hang vonult keresztül. Angliára mutatva fájdalmát fejezi ki a magyar parlamentarismus sülyedése felett. Szilágyi, az activ magyar politika legnagyobb alakja is érezte ezt, midőn ott hagyta a képviselőházi elnökséget. Beszéde két órán keresztül tartott, s az ellenzék zúgó éljenzése között ért véget. Beszéde végével határozati javaslatot nyújtott be az indítvány ellen.

Utána Nagy Zsigmond kért szót. A tanács eljárását teszi kritika tárgyává, miért hozta szőnyegre ezt az indítványt. Végre is boldog kimulást kíván a Bánffy kormánynak.

Nagy Zsigmond után Géressy Kálmán fő igazgató beszélt óriási hatással:

Géressy Kálmán meleg hangon ajánlja elfogadásra a javaslatot. A régi angol parlamenti most hasonlított össze Bakonyi a magyar parlamentarizmussal. (Zajos közbekiáltások.) Egy századrésznnyire sem térek el a tárgyól. . . . Olyan szövetből varni, hol minden öltés után szakad a szövet, nem lehet. (Óriási zaj)

Elnök (csenget): Tessék meghallgatni a szónokot.

A függetlenségi párt a 67 XII tezik alapján a kormány mellett áll, de úgy, hogy egyik pillanatban itt, másikon ott áll. Szilágyi Dezső álláspontját helyesnek tartja, de Bakonyi Samu Szilágyi beszédének csak egy kis részét kapta ki. Ezen pedig nem lehet elindulni. De a jelen viszonyok között nincs olyan kis képviselő, ki ha kilép a kormány pártból, ne váljon ünnepelt férfivá. Bakonyi jó helyről vette argumentumait, de nem jól alkalmazta. A mi a külföldet illeti, most lehet megismerni a Magyar nemzet barátait a kik a jelen állapothoz örülnek azok elleneségeink, a kik pedig fájlalják barátaink. Szíve teljes mélyéből ajánlja az indítvány elfogadását, s az ellen indítvány visszautasítását (Hosszantartó zajos éljenzés.)

Géressy Kálmán után Dicsőffy József mondott egy tartalom nélküli ellenzéki beszédet, majd dr. Freund Jenő kért szót, Bakonyi javaslatát kéri elfogadni.

Le gy e l Imre: Jogos felháborodását fejezi ki az ellenzék magatartása felett. Folyton zavarták Géressy Kálmánt, mikor ép

az indítvány alá írók, provokálták a felszólalásra. Ha Bakonyi Samu felszólalásra meggyőzte volna az indítvány helytelenségéről, elállott volna szívesen. De tudja, érzi, hogy helyesen cselekednek, mikor ezt keresztül akarják vinni. (Zajos éljenzés.)

Beszélték még dr. Fejér Ferencz, majd Kovács József, kik mindannyian az indítvány ellen emeltek szót.

Dr. Bakonyi Samu él a zárszó jogával, majd ketten ő és Márk Endre névszerinti szavazást kérnek.

A szavazás.

Elnöklő főispán felteszi a kérdést, mikor is az ellenzék új vitát provokál. Bakonyi Samu azt öhajjtja, hogy a határozati javaslata vétessék jegyzőkönyvbe, mit dr. Nagy Zsigmond, Kovács József is öhajjtanak.

Elnöklő főispán kijelenti, hogy ha a tanács javaslata elvetették Bakonyi indítványa jegyzőkönyvbe kerül.

Ezután megejtik a szavazást, melynek eredménye az lett, hogy a tanács által pártolt indítvány 76 szóval 54 ellenében elfogadtatott.

Végül elhatározta a közgyűlés, hogy dr. Bakonyi Samu határozati javaslatát is jegyzőkönyvbe foglalattja.

A gyűlés háromnegyed 1 órakor ért véget.

N A P I H I R E K.

Debreczen, 1898. decz. 28.

Uniformisban.

*A szomszédasszony Böske lánya
Fülig szerelmes volt belém,
És minden délbe, minden este
Kisírt szemekkel jött elém.*

*Panaszkodott, hogy a mamája
Szidja, s gunyolja énvelem
És sirva kért, hogy szöktessem meg,
Ha csak egy piczit szeretem!*

*„De édes, édes kis babuskám,
Hová gondol, az Istenért?!
Elfognának és telőnének,
Mint egy katonaszökevény!*

*Ha leteszem az uniformist,
Akkor parancsolhat velem,
Meggzöktem, ha úgy akarja,
Hová, — az mindégy lesz nekem!”*

*A szomszédasszony Böske lánya
Bámulva nézett erre rám,
Letörle a könnyecpet, mely még
Ott fénylett szeme sugarán.*

*„Ha leteszi az uniformist? . . . “
S büszkén toppantott a kövön,
Majd megvetően szólt: „Mit gondol
Egy civíllel csak nem szököm! . . . “*

Balla Miklós.

— Bizalom a kormány iránt Debreczen város törvényhatósági bizottsága ma tartott ülésén bizalmat szavazott a kormánynak. A közgyűlésről szóló tudósításunk beszámol a történetekről, azt azonban itt említjük meg, hogy a közgyűlés jegyzőkönyvét még ma hitelesítik, s ennek alapján a feliratot is elkészítik, úgy, hogy holnapután már a miniszterelnök kezében lesz az impozáns bizalmi nyilatkozat.

— Szabolcska Mihály Temesvárott. Temesvárról írják: A temesvári ev. ref. egyház presbyteriuma pénteken délután 5 órakor gyű

lést tartott, melyen felolvastatt a békés-bánai ref. esperes azon értesítése, mely szerint a decz 5 én megölt s meg nem fellebezett lelkészválasztást megerősíti, egyszersmind szerencsét kíván az egyháznak ujonnan választott derék lelképásztorához. Ez a derék lelképásztor, Szabolcska Mihály éppen betoppant véletlenül s bemutatkozott a presbitereknek, kik őt lelkésült éljenezésekkel fogadták s mindjárt tudatták vele az esperesi megerősítést, s ő azt jegyzőkönyvi aláírással tudomásul vette, a díjlevél tartalmával együtt. Ez által az ő r e s z é r ő l a lelkészi állás elfogadása bevégzett tényé vált. Következni fog még az ő esperesi beavatása, mely körül belől január hó közepe tájára helyzetett kiállításba, a mikor is a hivatalos funkció megkezdheti. — Ezután a lelkészi lakás rendezetelére és az átköltöztetés módozatait beszélték meg. Később pedig igen szívélyesen eltársalogtak a presbiterok az ő költői lalkú új papjukkal, kinek egyszerű, puritán jelleméről már e rövid idő alatt is alkalmuk nyílt meggyőződni. Hogy többet ne említsünk, igen szép és jellemző volt az, midőn a presbiterok per „nagytszeteletű“ titulusai ellen magyaros őszinteséggel tiltakozott.

— Uraim — mondá — engedjék meg, hogy e czimezgetések ellen teljes erőmből tiltakozzam. — Ellensége vagyok minden nagyzásnak, minden parádézásnak. Én magyar református pap vagyok és sohasem fogadhatok el mást, mint ezt a szép czimzést, vagy megszólitást, hogy: »Tiszteletes uram.»

És erre még a jegyzőkönyvből is törölni kérte a »nagytszeteletű« jelzőt.

Egyébként Szabolcska az ő leendő házigazdájának, Nagy Lajos megyei főkönyvvezetőnek volt a vendége, s már az az esti 9 órai vonattal visszautazott Aradon át Felfaluba, hogy a felavatásáig még ott hirdesse az igét.

— **Esküdtök összeírása.** A városházán S i m o n f f y Imre polgármester felügyelete alatt most folyik a jó évnegyed esküdtök megállapítása. Majd ha a teljes névsor kész lesz, közölni fogjuk, miképen állították össze.

— **Eljegyzés.** Dr. Mészöly István kir. albiró, Mészöly István halasi földbirtokos és tákarék pénztári igazgató fia eljegyezte Boros Lajos földesi és pusztai kovácsi földbirtokos leányát Jolánt.

— **Fehér lobogó.** Rendőrségi riporterünk meghatva jött ma be szerkesztőségünkbe. A négy kerületi kapitányságnál azzal feadták „jó napot“ kívánását, hogy nincs semmi új-ság. A csirke, ruha, fa és más egyéb ingó dolgok tolvajai az ünnepek után egy kis pihenőt tartanak, nem akarnak össze ütközés-bejönni a rendőrséggel. Majdúv év után újra megnyitják a saions t bosszantják egymás után a kapitányokat azzal a nyilalkozással, hogy a nyomor vitte őket a lopásra. Addig körülbelől mindennap kiptűzhetik a kapitány-ságoknál a fehér lobogót.

— **A gyilkos szengáznak,** mely épen az ünnepek alatt gyilkolt, két áldozata van. Az egyik S z a b ó Illés 16 napos gyermeke és V e r e s Sándor bolti szolga, kiket tegnap délután temettek el a közokórházból. S z a b ó Illés már vissza nyerte eszméletét, de a felesége még nem s helyzete válságos. Nem is esoda. 60 órán keresztül szívta magába a gyilkos gázt. S z a b ó Illés el tudta mondani, hogy mennyit szenvedett, de tehetetlen volt. Csak ugyan az ő tudatlansága okozta a szerencsétlenséget, midőn a kályha-csővét be dugta ronggyal, ne hogy a drága meleget ki szivja a légvonat.

— **Élet a jégpályán.** A Margitfürdői jégpályán vidám élet vette kezdetét. A múlt héten megnyílt pompás pályának sok látogatója van, Bájós leányok, asszonyok, ügyes gavallérok siklanak nagy biztonsággal fel s alá, s nagy szenvedéllyel hódolnak a nemes sportnak. A jégpálya tulajdonosai mindent megtettek a mi a közönség kényelmére nézve szükséges. Sőt hogy a koresolyázók nagyobb kedvvel töltsék az időt, felharsog a katonazene is, s szinte fővárosias képet ad a pályának. Halifax hívei tehát most jó ideig boldogob lesznek.

— **Lelkés választás.** A szentmihályi egyház f. hó 18-án L á p o s s y János és P a d r a h Sándor közjegyző egyházmegyei tanácsbírák elnöke alatt C z i k e Ferencz tiszaladányi lelkész 62 szavazata ellenében, 537 szavazattal S ó r é s János tiszapolgári missiói lelkészét választotta lelkészévé.

— **A bohémek Silvester estéje.** A debreczeni bohémek az év utolsó napján fényes bohém estét esapnak. Nagy vigság közepette temetik majd el az ő esztendő s üdvözlük a XIX század utolsó évét. A bohém társaság elnöke Komjáthy direktor már két hét óta törli a fejét, hogy mennél ügyesebb műsort állítson össze, a mi kellemessé tegye az idő töltést. Komjáthy direktor találékonyasága kü-lömben elég garancia hogy az est fényesen fog sikerülni.

— **Jókai kézirat a „Csokonai kör“ ereklye tárában.** Azon nevezetes vezércikk, mely a „Magyar Nepozvolim“ czimrel nagy nevű úrnok arany tollából származva f. december hóban a „Nemzet“ ben megjelent általános beszéd tárgyát képezte a fővárosban, s mindenütt a legnagyobb tetszésben részesült — Széll Farkas a „Csokonai“ érdeműs elnök ez idő tájban épen Budapesten időzött, s olvasva az alföld metropolisa! Debreczen iránt oly nagy rokonszenvvel megirt cikket, annak kéziratát a „Csokonai kör“ ereklye-tára részére megszerezni elhatározá és a nagy nevű szerző beleegyezése mellett sikerült is. Ma lett átadva a Debreczenet oly közelről érdeklő becses kézirat az ereklyetárba leendő elhelyezés végett Komlóssy Arthur alelnök, kezébe, ki azt a Csokonai kör legközelebbi ülésén fogja bemutatni.

— **Értesítés.** Ezuttal tudomására hozatik az ev. ref. egyház adófizető tagjainak, hogy az 1899-ik évre az egyházi adó és közalap ki van vetve s ki azt helytelenül kivettettek találná, vagy bármi okból elengedésre vél számot tarthatni: az iránt 1899 jan. hó 5-től 1899 jan. hó 12 ig bezárólag az egyházi számvezetőnél a hivatalos órák alatt — egyháztéren 17. sz. a. — jelentkeznek, mert későbbi fell szólamlásunk hely nem adatik. A városról azon évben történt elköltözés vagy halálozás, mely évre az egyházi adó kivettettet, adóelengedést nem von maga után. Az egyházi adószedői hivatala az adófizetést és közalapi fizetést évnegyedes részleteken is elfogadja és a kis költségkésében mindenkor nyugtázza. Ez alkalommal felhívja az egyház minden tagját, hogy egyházi adóját ki-ki előlegesen, de leg-felőbb októberig fizesse be: azok pedig kik elmúlt évekről hátralékban vannak, hátralékukat rövid idő alatt törlesszék le, mert a késlekedők ellen az egyházi törvény 257. §-ában foglalt rendelkezésnél fogva a köz-igazgatási hatóság az egyházi törvény 5. § a alapján végrehajtást alkalmazni lesz kénytelen. Debreczen 1898. december hó 19-én. tartott presbyteri gyűlésből az egyháza-tanács.

— **A debreczeni izr. elemi iskolába járó szegény gyermekeknek téli ruhával való ellátására** következő nemes adományok folytak be: (Folytatás.) Rosinger L., Erber Vilmos, Biedermann József 20—20 korona. Lichtblau Albert 16 kor. Geiger Simon, dr. Balkányi Miklós, dr. Popper Mór, Weisz Lewy, Darvas Izidor, Keiner és Schwarz, Hirschfeld Armin, Rosenthal Dániel, Drucker Mór, Hidvéger Mihály, Ernszt Péter, Weisz Sándor, Fleischmann Mór, Kohn Adolf és fia Rosenfeld Salámon, Kandel Ferencz, Weichinger Károly, Steinberger Gyula, Ormódy Lajos 10—10 kor. (Folyt. köv.)

Színház.

Őrült e vagy szent í

Hogy a hirtelen darabváltozás mennyire káros anyagi szempontokból is a színházra nézve, azt bebizonyította a tegnapi est is. Hoffman meséi volt hirdető, s délután Karacs betegsége miatt elővették az Őrült-e vagy szent-et! Helytelenítjük ezt azért, mert a darab sokkal több figyelmet, gondot, próbát kíván, hogysem beugrásokkal lehessen vele valamit produkálni.

Igaz ugyan, hogy a szereplők lelkiismeretesen igyekeztek megfelelni feladatuknak, de olyan összejátékot mégsem tudtak produkálni, a minőt vártunk volna más esetekben.

A czimszerepben Székely Sándor ismét nagy sikert aratott. Sok új dolgot fedeztünk fel alakításában, a mit a multkor nem láttunk, de a mi öntudatos művész lélekre vall. Az első felvonásban különben kétszer hívták ki nyílt színen, a mi azt bizonyítja, hogy az operettet váró közönséget is feltudta meglepíteni.

Mellette F. Csigaházy Etel játéka érdemel igazi elismerést.

Komjáthyné, Halmi Margit nemesen versengtek a siker érdekében, ugy szintén Odry is, ki napról-napra fejlődik, halad.

Kitűnő volt Fenyéri is Tomas doktor szerepében. Kár hogy a szereplők jórésze, talán a hirtelen darabváltozás miatt legtöbbször a sugóra támaszkodott. Ez rontottafőleg a fen-tebb is jelzett összhatást.

Bálozó urak és kisasszonyok.

A farsangot a régi jó világban olybá tekintették mint a leányasszonyok kikötő-jét ahoz a révparthoz, — melyben a fejkötő terem.

Akkor tájban persze még ismeretlen fogalom volt a mai fényes elite bál ezer apró sallangjával, d i s z e s és egész vagyont képző toletjeivel, csokraival és pompás tánc rendezetelét és petrezselyem áruházai. Leg-feljebb a „batyus“ járta, a hol a gavallérok kötelessége volt a c z i g á n y r ó l gondoskodni, a leányok és mamák viszont izletes vacsorával revanchirozták azt a sok apró figyelmet, a melylyel a gavallérok elhalmozták.

A gavallérok szerények, illedelmesek és tiszteletgudók, a leányok szerte viruló piruló hajadonok voltak, akik féltékenyen őriztek egy édes titkot, a mit ugy hitték, rajtuk kívül nem tud senkisé.

Hisz ők maguk is inkább csak sejtették s nem tudták, amit egymásnak egyelőre átalottak bevallani, hogy egy kicsit — szerelmesek.

És ha tudták volna bizonyára eldudol-ják vala a Rippből:

„Ki fog derülni a titok,
Akkor leszünk mi boldogok“.

Persze, hogy utóvégre is kiderül. Nos mert a papa és mama akkor is szemesek voltak és élesen látták ám.

Igaz, hogy nem oly árgusi szemekkel és nem oly fegyveres hatalommal, mint ma, am, onnan is kitűnik, hogy akkortájt nem volt annyi szenzációs leányszöktetés, mérgezés és egyéb ilyes tragikus komédia.

Egész esztendőn át türelmesen titkolóztak, de a farsang aztán megnyitotta a szereimeselek ajakát.

S a tata nem dörzsölte a kezét, hogy jó vásárt csinált, hanem szívére ölelte a fizkót megszorogatta, hogy a csontja is ropogott belé s azt mondta:

— Ember vagy őcsém! No lám, nem is gondoltam volna! Hm.

Tehát a papákban már akkoris volt anynyi diplomácia, hogy bámultak a felett, mit különben előre tudtak.

Ilyen vége volt akkor tájban minden szerelmi regénynek s egy bála tiz himen is esett nem mint manapság, a mikor egy-egy házassági hír valósággal egyértelmű szenzáció esemény a bulgáriai pucscsal és az új-ságok török magukat érte, hogy melyik adja ki előbb.

Csak az a hijja, — hogy már távirati értesítéseket gyártsanak az ilyen doktról.

De mult az idő s a leányasszonyokból nem sokára „kisasszonyok“ a kisasszonyokból „nagysámok“ lettek s hogy nőtt a leányok iránti „tisztelet“ a férfinemben, a hogy ezek pazarabb és bőkezűbbek lettek a czimzésben, éppen olyan mértékben kezdtek tartózkodóbbá is válni.

A czimmekkel együtt kezdtek sűrűbbé és fényesebbé válni a bálók is ritkábbá lenni a — lakodalmak.

No de ha már a lakodalmakat oly nagy mértékben szorítják ki a bálók a farsangból legalább a bálók nagyra lehetünk a régiékel szemben.

Nagy különbség annyi igaz.

Régebben összeállt tiz fiu és tiz leány s azt mondták :

— Csináljunk bált.

A tiz fiu között mindegyik rábeszélte még kettőt-kettőt ugyanezt tették a leányasszonyok is.

A fiuk összeszedtek hat cigányt, kibéreltek s felszolgáltattak egy szalát. A mamák és a leányasszonyok sütöttek egy kosár kürtös kalácsot, pire tésztát, toló fánkot, bélest bor-koresolyának csöregét, ehez jól illett egy jókora csutora bor, a mit a papa kotyogtatott a hóna alatt.

Nem volt se entrée, se táncrend.

Befüggönyözték az ablakot, hogy ne tudják mikor virrad.

(A kakas úgy se kukorikolt már : mind oda került az is — megsülve.)

A cigányt se biztatta senki : huzta szivből, belekergette lelkét a száraz fába ; sirt, kesergette a négy hurjában.

Senki a hölgyek közül el nem ájult, — pedig a bokorugrós szoknyának volt is dolga.

Az ifju urak még akkor nem pudereztek magukat, nem sejpitettek, nem nyafogtak ; egy se fenyegetőzött, — hogy azért, vagy amazért a hölgyekért agyon lövi magát és nem találta dicsőségét abban, hogy ő „blazirt.“

A tánc nem volt érdekhajhászat s mint mámas oly kedvező talaja a petrezselemnek :

No persze akkor még nem járt anoyi veszélylyel.

A méltóságteljes andalgó, — a szilaj friss csárdás csupa élet csupa tűz és költészet volt.

Nem járt mint a mai uraknak rugóra egy nek is a lába.

Senki se talált abban bravourt, hogy a térde kalácsát a cipővel egy irányba hajlitsa ugyanakkor a két lába fejét a bokára görbitse.

Azt se tartották még szépnek, a mi már ma olyan grandieuse fogásnak tűnik fel, hogy valaki a fél lábával eszeveszetten kalimpáljon s a másikkal csak úgy sántitva bicogjen utánna.

Még akkor a leányok felöltöztek és nem levetkeztek a bála. Nem kívántak hódítani az az egy, a ki tetszett, úgy is fogva volt már

mert történetesen mindig az tetszett, a ki lépre ment.

Akkor a férfi meghódolt, mert senki sem kívánta hódítani, ma pedig mindenik hódítani akar, meghódolni senki.

Szevér.

Szikrák.

A gyanu olyan, mint a házörző kувasz ; a kit futni lát, utánna szalad és lehuzza.

Kolumbus fel tudta állítani a tojást : csak hogy ez aztán nem volt többé tojás.

Még minden idegen néppel való érintkezés valami új, eddig ismeretlen ragálylyal ajándékozott meg bennünket Chinától kaptuk a vörhenyt, a saracénoktól a himlőt, az oroszoktól a grippét, déli-amerikaiaktól a sárgalázt, a kelet-indusoktól a kolerát, a törököktől a pestist.

Remény az ember mankója, mi fön-tartja őt. Remény a legjobb töke. mit soha fel nem emésztünk. Hasonló a mesebeli er-szényhez, a melyből bár mennyit veszünk, mindig tele van. De azért e mesebeli pénzzel is takarékoskodni kell.

Nagy művészet magának élni tudni.

Inkább szeret az ember akár magáról rosszat is beszélni, mint egyáltalán nem beszélni.

A nagy közönség szeméből kicsalt könyöbber ér a valódi művésznek, mint a világ összes csillogó gyémántja.

A csók köt, ha szabad akarsz lenni ; örizkedj tőle.

A tengernél van nagyobb látomány, az — ég ; az égnél is van nagyobb látomány : az emberi lélek.

Az álmatlan honfi.

Kora bajnalban nagy ajtó nyikorgásra ébredtem. Riadtan kérdeztem :

— Ki az ?

— Sovány alak közeledett felém, aztán bágyadtan ült az ágy szélére.

— Ó Pál vagyok. Ennek szomszédja vagyok, a hetes számban lakom, azért jöttem, hogy tiszteletemet tegyem önénél.

— Hajnalban ?

— Oh uram, én nem tudok aludni.

— De én tudok !

— Ah uram, a politikai helyzet nem hágy aludni engem.

— Csodálom, hogy ön oly jóizüen tud aludni.

— Én rám a politikai helyzet altató hatással van.

— Ah uram, fölteszem a kérdést, hogy mi lesz elseje után ?

— Teringette, csak elsejét ne juttassa eszembe !

— Kérdem, mi lesz, hogy lesz ? De nem válaszol, semmi, semmi . . . Honfitui szemem csupán a sötét balsorsot látja . . .

Látom, mint száguld államiségünk hajója feltartóztatlanul az ex-lex örvénybe. Ily sivár viszonyok között keblemben erős szándék érlelődött meg.

— Ön igen választékosan beszél.

— Oh igen, sokan mondták már, hogy rendelkezem a szó hatalma fölött. Tehát mondom, keblemben erős szándék érlelődött meg. Én ugyanis dijnok vagyok, és pedig buzgó, lelkiismeretes dijnok, aki főn-

keim és ügyfeleim közmegeledésére töltöttem be eddig hivatásomat. De csak eddig mert elseje után már nem. Ha akkor valóban beáll az ex-lex állapot, akkor én ellentálok. Én nem fogom képességeimet és erőmet drága alkotmányunk megrontására pazarolni. Igen, uram ! Én, Ó Pál napdijas főlelemem akkor majd tiltó szótatom és odavágom az alkotmányrontó hatalom elébe a lesújtó szót : — Eddig és ne tovább ! Nagy az áldozat, de megteszem. Nem fogok dolgozni semmit. Ott fogok ülni az irodában, ám irni nem fogok törvénytelen aera alatt.

— Irigylem önt, mondám én,

— Miért ?

— Mert önnek módjában áll áldozatot hoznia hazájáért. Sőt önre még egy szebb hivatás is vár, mint hogy a munkát megtagadja.

— Mi az, kérem ?

— Nos, mae ha a hatalomnak rut közegei önnek a fizetést fogják át nyujtani, ön vissza dobja majd a szennyes pénzt azok lábai elé mondván : — Nem, nem szennyezem be kezemet törvénytelen pénzzel !

Ó Pál megvakarta a füle tövét. — Köhécselt egyet kettőt, aztán savanykás arcczal mondá :

— Hm ! Hát majd elválík, hogy hova fejlődik a helyzet. De az én szerény nézetem szerint egy napidijásnak nem is kellene beléegyeledni az aktiv politikába. Elvégre, szerintem egy dijnok dolgozzék és ne okoskodjék. Nemde ? Jó éjszakát !

(No.)

CSARNOK.

Beszélsz nekem . . .

*Beszélsz nekem kies tavaszról
Nevetnem kell, ha hallgatom.
Nem rózsás kert, a hol te jársz most
Bozót nő itten, dudva gyom.*

*Volt idő, mikor én sem láttam
Itt tündér kertnél egyebet ;
De aztán csakhamar beláttam
Hogy mindez csalfa képzelet.*

*Elsülyedt temető a mit látsz,
Zord, hideg, iszonyu, sivár . . .
Vagy ez csakugyan rózsakerdő ? ! . . .
Csak a sziv nem a régi már ? ! . . .*

Petri Mór.

Az első lépés.

— Elbeszélés. —

Irta : Szántó Kálmán.

(Folytatás.)

Hogy a családi boldogság teljes legyen, azért hozatták haza Magdát is a nevelőből. Legalább így mondta Kun Miklós. Tulajdonképpen pedig azt érezte, hogy asztmája most már mind erősebben fojtogatja, s néha perczekre elfogja tőle a levegőt. Most már vége ! Odabenn a gyerekek is tudják, tudja itt a könnyeit némán pergető öreg aszszony is.

— A bajaitok után most már az örömeiteket is szerettem volna pedig megérni. — De meg kell nyugodnunk ez ég rendelkezésében.

Igy csak azt érte meg, hogy micsoda

gerék dalia
donnaigé

— A h
édes fiam,
arra való
jél : megcsa
ványi rész
vele életed
vegyen is m
az apja. A
el a Magda
borsvári Or
rad, annál
gad is költő
hozzá. Miko
nézz leginká
ber legyen.
dogítani.

Miután
legjobban el
szemeit.

— Oh,
vegy mélyse
— hogy ma

— Ha
Iván nehéz
átveszem a

— Oh,
végső intézl
hagyta neke
nászkodjál. I

gom szerint
magam mel

— Hisz
még csakug
kevessé oda

— Oh,
ban az anya
mat kívánsá
apátoknak n
zsarnokosko

Magdár
gása voltak
szólt bele s

A birtó
könnyen, m
épen nem a
vegy el nem

meg ezektő
hoz huszon
melyeknek

tora olyan
Nem is tud

regi szerelm
lyén, a hol
utolsó sóha

van hozzáju
hogy az öre
hajlasson B

dát az apác
az ottani hu
csoda gond

tözni, ismer
rek közé !

— Csa
meglesz a t

Tulajdó
gyon egyed
ha egy-egy

hozzá, s vas
dig kihozta

Csupa
lakon keres
őszli reggele

tarlóra, s eg
a méretlen
s előre szár

erre a nyár
ki a kastély
volt, hiába

— Hisz
szágot is be
mét a nagy

Az özv
— Ne
nak nem kö
azért !

— Hisz
majd elválík
legalább utá

e töl-
eddig
való-
ellent-
es erő-
ra pa-
s föle-
s oda-
lébe a
Nagy
k dol-
dában,
alatt.

ozato-
g egy
unkát

ut kö-
ni, ön
azok
nyye-
!
Kö-
arcz-

hova
néze-
ellene
végre,
okos-

(No.)

most

Mór.

egyen,
előből.
lajdon-
a most
a per-
t már
tudja
g asz-

örmei
ni. —
ndelé-

micsoda

derék dalia vált a fiából milyen bájos haja-
donnak ígérkezik a leánya.

— A birtokot mind bérbe kell adni; te
édes fiam, hagytá meg a feleségének — nem
arra való vagy, hogy a tisztekek pörösköd-
jél: megcsalának, kiforgatnának. Az orgo-
ványi rész jövedelme legyen Iváné; érje be
vele életedben, akár feleséget is vehet rá,
vegyen is minél előbb, ne vén korára, mint
az apja. A mi a többiből fenn marad, tedd
el a Magda részére. Őt magát küld vissza a
borsvári Orsolyákhoz. Minél tovább ott ma-
rad, annál kevesebb bajod lesz vele. Te ma-
gad is költözz be, legalább közelebb leszel
hozzá. Mikor az urát kiválasztod, csak arra
nézz leginkább, hogy derék, becsületes em-
ber legyen. És ne kívánd akarata ellen bol-
dogítani.

Miután így hite szerint mindent a
legjobban elrendezett, Kun Miklós lehunyta
szemeit.

— Oh, édes istenem, tört ki az öz-
vegy mélységes fájdalma a temetés után,
— hogy maradjak én most már egyedül!

— Ha kívánja édes anyám, — felelte
Iván nehéz szívvél, — mellette maradok s
átveszem a gazdálkodást.

— Oh, már hogy tennénk édes apád
végső intézkedése ellen! Az orgoványi részt
hagytá neked, s kívánta, hogy tovább kato-
nászkodjál. Pedig nekem sohse volt kívánsá-
gom szerint Hanem Magdát tán megtartom
magam mellett.

— Hisz róla se így rendelkezett; s neki
még csakugyan inkább szüksége lenne egy
kevésse oda lenni.

— Oh, bizony a leányok nevelése job-
ban az anyák gondja. De megadom maga-
mat kívánságaitoknak, ne mondjátok, hogy
apátoknak még ki se hült helye fölött már
zsarnokoskodni akartam fölöttetek.

Magdának csak könnyei s hangos zoko-
gása voltak friss vesztesége fölött s nem
szólt bele sorsa elintézésébe.

A birtok bérbe adása se ment olyan
könnyen, mint gondolták. A kastély nélkül
épen nem akarták sehogy kivenni, s az öz-
vegy el nem tudta képzelni, hogy váljon ő
meg ezektől a szobáktól, melyeknek falai-
hoz huszonöt éven át hozzá nőtt a szíve,
melyeknek minden zuga, minden darab bu-
tora olyan édes, drága emlékekkel van teli.
Nem is tudna tán megélni másutt, mint itt,
rég szerelme letűnt boldogságának színhe-
lyén, a hol gyermekei születtek, a hol férje
utolsó sóhajását felfogta. És olyan közel is
van hozzájuk. Alig egy fél óra kell hozzá,
hogy az öreg János a féderes kocsival be-
hajtasson Borsvárra, a hol megölelheti Mag-
dát az apáczáknál, s megláthatja Ivánt, a kit
az ottani huszárezredhez osztottak be. Mi-
csoda gondolat lenne az, idegen házba költö-
zni, ismeretlen viszonyok, szokatlan embe-
rek közé!

— Csak menjetek, édes gyermekeim
meglesz a ti öregetek egyedül is.

Tulajdonképen nem is volt olyan na-
gyon egyedül. Ritkán mult el nap, hogy Iván
ha egy-egy percze is, ki ne lovagolt volna
hozzá, s vasárnaponként a féderes kocsi min-
dig kihozta Magdát.

Csupa örömmel nézte az özvegy az ab-
lakon keresztül, mint vonulnak ki a ködös
őszi reggeleken a czimeres, nagy ökrök a
tarlóra, s egész gyönyörűséggel adogatta ki
a méretlen mérő buzákat a tisztartó kezére
s előre számítgatta, micsoda nagy aratás fog
erre a nyáron következni! Az öreg János, a
ki a kastélynak még nála is régiebb lakója
volt, hiába zsémbelt körülötte:

— Hisz ennyi buzával talán a fél or-
szágot is be lehetne vetni, hova teszi a sze-
mét a nagyságos asszony!

Az özvegy letorkolta:

— Ne vétkeszdél, János, nyomtató ló-
nak nem kötik be a száját! Jut is, marad is
azért!

— Hiszen jutni jut, de hogy marad-e
majd elválik. Csak a nagyságos urfi nézne
legalább utána!

(Folyt. köv.)

Közgazdaság.

Budapesti gabonatözsde.

— Weisz József budapesti terménybizományi cég je-
lentése.—

Debreczen, december 27.

Készáru változatlan

Okt. buza	—
Tav. buza	9.70—9.72
Tav. rozs	8.26—8.28
Tavaszi zab	5.90—5.92
Májusi tengeri 1899	4.85—4.86
Julius tengeri	—
aug.—szep. tengeri	—

Kőbányai sertésplac. december 22. Ma-
gyar elsőrendű: Fiatal nehéz (páronként 320
kilogrammon felüli sulyban) 56—57 krajczárig.
Közép (p.-kint 251—320 klg. sulyban) 57—58
1/2 kr. Könnyű (páronként 250 klg. terjedé
sulyban) 57 1/2—58 kr. Szerbiai: Nehéz (páron-
ként 260 kg. felüli sulyban) 56 1/2—57 krajczá-
rig, közép (páronként 240—260 kilogramm
sulyban) 56—56 1/2 krajczárig. Könnyű (páron-
ként 240 kilogr.-ig terjedő sulyban) 57—58
krajczárig

Sertéslétszám: 1898. évi december hó 21
napján volt készlet 47259 darab, 1898. decem-
ber 21. napján felhajtott 551 darab, 1898.
december 21. napján elszállított 919 darab,
1898. december hó 21. napjára maradt kész-
letben 46891 darab. — A hizott sertés üzleti-
znyszata: lanyha.

Budapesti sertés-konzumvásár. A ferenc-
városi petroleum-rakodánál levő székes-fővá-
rosi sertés-konzumvásár árjegyzése december
12-én. Készlet 816 darab. Érkezett 847 drb,
összes felhajtás 1663 darab, elszállított bud-
apesti fogyasztásra 872 darab, eladatlanul
visszamaradt 791 darab. — Napi árak: 120—
180 kigr. sulyban 44—46 krig. 220—280 klg.
sulyban 44—47 krig, 320—380 kg. sulyban
45—47 krig. Öreg nehéz 44—46 krig. Kivéte-
les árak — krig. Malacok 36—40 krajczárig
A vásár hangulata élénk volt.

Borjuvásár. December 12. Felhajtott
147 szopós, 2 rugott élő borju, 12 élő barány,
9 belföldi, 24 tiroli, 160 bécsi öltött borju. A
hangulat élénk.

Bécsi sertésvásár. A st.-marxi központi
vásárosarnokban ma megtartott sertésvásárok
bejelentettek 9156 darabot, ebből a vásár
elején felhajtottak: 3928 drb fiatal sertés
4823 darab magyar hizott sertést, összesen a
515 darabot. Az üzlet pang.

Buza. Tiszavidéki. 100 mm. 80 k. 9.15
frton, 100 mm. 80 k. 9.10 forinton, 100 mm.
80 k. 9.10 forinton, 100 mm. 79.5 k. 9.10 for-
inton, 100 mm. 81 k. 8 forint 80 krajczáron,
150 métermézza 80 k. 9 forint 15 krajczáron
300 mm. 79.5 k. 9.15 frton, 100 mm, 78 k: 9
15 forinton, 100 mm. 77 k, 6.15 forinton, 100
mm 80 k. 9.30 forinton, 150 mm, 80 k. 9.10
forinton, 100 mm. 79.5 k. 9 forint 20 krajczá-
ron, 100 mm, 79.5 k, 9 forint 15 krajczáron
vegyes, 400 mm. 79 k. 9.12 és fél krajczáron
vegyes, 100 mm 80 b. 9.25 forinton vegyes
2500 mm. 78.5 k. 8.90 forinton. 500 mm.
76.5 k, 8.40 forinton, mind három hónapra:

Pestvidéki, 300 mm, 80. k, 9.10 forinton
sárga, 150 mm, 80 k, 9 forint 10 kron sárga
100 mm, 80 k, 9.20 forinton 100 mm 793
k 9.20 frton, 100 mm. 80 k. 9.30 forinton
100 mm, 79 k, 9.3.0 forinton, 200 mm, 80
20 860 frton sárga, 100 mm. 77.5 k. 8 forint
k. kron sárga, 100 mm, 79.5 k, 9 forint 10
kron sárga, 200 mm. 81.5 k, 9.25 forinton,
200 mm, 80 k. 9.25 forinton, 100 mm. 79 k
8.85 forinton vegyes, 100 mm. 79.5 k. 8.90
forinton 300 mm. 77.5 k, 8.90 forinton 100
mm, 77 k. 8.90 forinton, 100 mm. 78 k 9,—
forinton sárga, 200 mm, 78 k. 8.90 forinton,
100 mm. 78.5 k, 8.70 forinton 300 mm, 77 k,
8.90 forinton, 100 mm, 79 k. 8.90 forinton
200 mm, 78.7 k, 8.90 forinton, 100 mm, 78 k
8.90 forinton. 100 mm, 86.8 k. 8.90 forinton
mind három hónapra.

Szerbiai, 2000 mm. 78 k, 7.25 forintos
három hónapra.

6

huzásra érvényes ujságíró sorsjegy
ára csak

1 korona.

Főnyeremény

100.000

korona ért.

5 nyeremény á 20.000 kor. stb.

„Huzás jövő héten
Szerdán“.

Sorsjegyeket ajánl:

Debreczeni ipar és kereske-
delmi bank és Alföldi taka-
rékpénztár, Debreczenben.

DEBRECZENI VÁROSI SZÍNHÁZ

Folyó szám 89. Bérlet 72. sz. „A.”

Csütörtökön, december hó 29 én:

A kikapós patikárius.

Bohózat 4 felvonásban. Irta: Gandillot. Fordította: Heltai Jenő.

Holnapután pénteken, december hó 30-án bérlet 74. sz. „B” ujdonságul először.

A fekete vér.

Színmű 4 felvonás, haszonzimű regényéből írta: Jókai Mór.

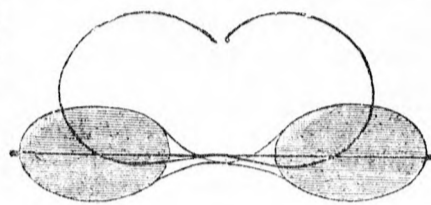
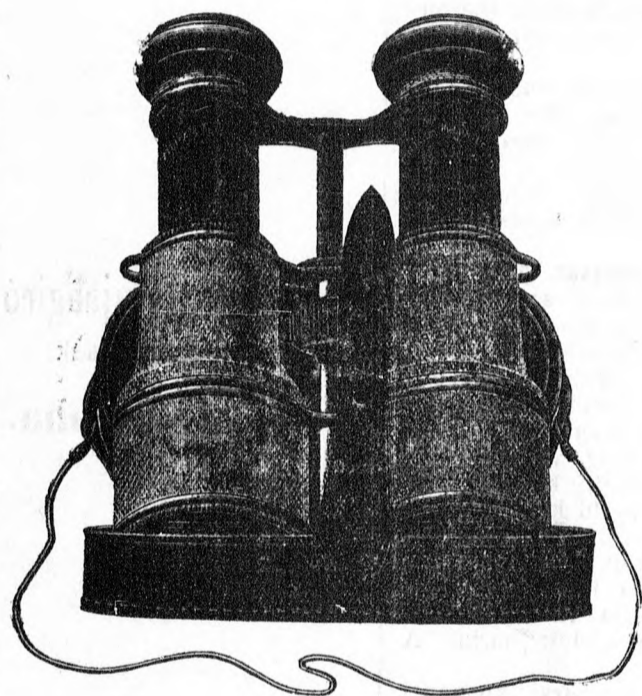
Cognac
CZUBA-DUROZIER & Cie.
FRANCZIA COGNACGYÁR, PROMONTOR.
Mindenütt kapható.

Vezérügynökség: RUDA ÉS BLOCHMANN Budapest—Bécs.

Ujévi és alkalmi ajándékok!

Színházi látcsövek

gyöngyház, elefántcsont, bőrfoglatban.

Katonai, vadász és tábori látcsövek legfinomabb szintelenített üvegekkel. — Nagyító üvegek és görcsövek.

Diszes kiállítású

Aneroid légsúlymérők

terem, ablak, fürdő és maximal hőmérők.

Szemüvegek és orrcsüptetők legfinomabb üvegekkel, ajánlja tisztelettel

FISCHER JAKAB

látzerész, DEBRECZENBEN, főtér.

RÓZSA LAJOS

női divat termében Debreczen Kistemplom bazar.

Tulhalmozott raktár miatt rendkívül

Leszállított árak mellett

lesznek eladva.

Téli kabát	—	—	—	—	—	6 frt feljebb
Téli kabát prémmel	—	—	—	—	—	10 frt
Szőrme gallér	—	—	—	—	—	12 frt
Körköpeny bunda bélésel	—	—	—	—	—	20 frt
Gyermek köpenyek	—	—	—	—	—	4 frt

Modell darabok

Blousok diszített nőikalapok

fél árban

RÓZSA LAJOS

női divat termében.